

2.2.1 Změny vnitřní energie tělesa

Sledujeme změny energie během pádu: \Rightarrow celková mechanická energie se nemění.

Sledujeme změny energie během výstupu: \Rightarrow celková mechanická energie se nemění.

\Rightarrow **zákon zachování mechanické energie**

U skutečného míčku a skutečné podlahy to neplatí. Po každém odrazu se míček odrazí do menší výšky \Rightarrow jeho mechanická energie se postupně zmenšuje až zmizí zcela a míček zůstane v klidu na podlaze.

Zákon zachování energie přesto platí \Rightarrow mechanická energie se změnila na jiné formy.

Zvýšila se teplota míčku, podlahy a vzduchu ve třídě \Rightarrow mechanická energie míčku se změnila na vnitřní energii soustavy míček-vzduch-podlaha.

Vnitřní energie tělesa U [J] energie „schovaná“ uvnitř tělesa \Rightarrow

- celková kinetická energie neuspořádaného pohybu částic látky
- celková potenciální energie vzájemné polohy částic látky

Př. 1: Vysvětli pomocí základních poznatků molekulové fyziky, jak se změnila vnitřní energie míčku při jeho poskakování.

Zvýšila se teplota míčku \Rightarrow zvýšila se rychlost neuspořádaného pohybu částic míčku \Rightarrow zvýšila se kinetická energie jejich neuspořádaného pohybu.

Př. 2: Při chodu spalovacího motoru zapálí malá jiskra ve válci stlačenou směs vzduchu a benzínu. Po zapálení směs vybuchne a rychle se zvětší jejich teplota (i tlak). Změní se (pokud zanedbáme energii obsaženou v jiskře) během tohoto děje její vnitřní energie? Proč?

Vnitřní energie směsi plyn-vzduch se nezměnila (zdá se, že vnitřní energie vzrostla, ale musíme si uvědomit, že kromě zanedbatelné energie jiskry směs ve válci nepřijímá žádnou energii z okolí), pouze se potenciální energie chemických vazeb změnila na kinetickou energii neuspořádaného pohybu částic zplodin hoření.

Př. 3: Najdi příklady dějů, při kterých se zvětšuje potenciální energie vzájemné polohy částic.

Jde o všechny endotermní chemické reakce. Vznikají tak látky, které mohou reagovat exotermně a tím uvolňovat energii. Nejdůležitějším příkladem je fotosyntéza.

Př. 4: Po pobytu v mrazu zebou ruce. Jakými způsoby můžeme ruce zahřát?

Zahřívání rukou = zvyšování jejich vnitřní energie \Rightarrow vnitřní energii můžeme zvyšovat dvěma způsoby:

- **konáním práce** (tření rukou)
- **tepelnou výměnou** (ruce v teplé vodě)

Př. 5: Najdi další příklady, při kterých se konáním práce zvyšuje vnitřní energie tělesa.

vrtání, řezání, otáčení, stlačování plynu (pumpička na kolo), ohýbání předmětů (čím hůře se předmět ohýbá, tím více se zahřívá) ...

Zákon zachování energie: Při dějích probíhajících v izolované soustavě těles zůstává součet kinetické, potenciální a vnitřní energie těles konstantní.

Př. 6: Při šplhu o tyči nebo na laně, je při sestupu nutné pomalu ručkovat. Proč není možné se po tyči jednoduše spustit dolů a přibrzďovat tlakem rukou o tyč?

Pokud se po tyči spustíme a budeme přibrzďovat rukama, bude se naše potenciální energie měnit na vnitřní energie tyče a rukou \Rightarrow můžeme si ruce spálit.

Př. 7: Urči změnu vnitřní energie soustavy, pokud se student o hmotnosti 70 kg spouští po tyči z výšky 3,5 m. Vysvětli, proč je bezpečnější dolů ručkovat než se spouštět dolů.

$$m = 70 \text{ kg}, h = 3,5 \text{ m}, \Delta U = ?$$

$$\Delta U = mgh = 70 \cdot 10 \cdot 3,5 \text{ J} = 2450 \text{ J}$$

Pokud se spouštíme zahřívá se pouze malá část rukou a tak se může teplota této části pokožky značně zvýšit. Když dolů ručujeme, zvyšuje se vnitřní energie svalů, kterých je daleko více a tak se jejich teplota zvýší daleko méně.

Pedagogická poznámka: Diskuse o bezpečnosti ručkování je podle mě nutná. Je nutné, aby si studenti uvědomili, že pokud se chtějí dostat z tyče dolů, musí se nějakým způsobem zbavit 2450 J energie. Výhoda ručkování je právě v tom, že tuto energii lépe rozptýlí, ne v tom, že by nutnost zbavovat se energie odstranilo. Odvedení energie, která vznikla konáním práce, je častý problém technické praxe.

Př. 8: Automobil o hmotnosti 1600 kg jedoucí rychlostí 90 km/h prudce zastaví. U kterých těles se zvýší jejich vnitřní energie? Jak?

$$m = 1600 \text{ kg}, v = 90 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1} = 25 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}, \Delta U = ?$$

Zvýší se vnitřní energie brzdných kotoučů, brzdného obložení, pneumatik, silnice, vzduchu.

$$\Delta U = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}1600 \cdot 25^2 \text{ J} = 500000 \text{ J}$$

Př. 9: Dítě o hmotnosti 25 kg sjíždí z vodní skluzavky. Urči změnu vnitřní energie dítěte, vody, skluzavky a vzduchu pokud má skluzavka průměrný sklon 15° a je dlouhá 35 m? Na konci skluzavky se dítě pohybuje rychlostí $8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$. Jaká část potenciální energie dítěte se změnila na vnitřní energii?

$$m = 25 \text{ kg}, \alpha = 15^\circ, d = 35 \text{ m}, v = 8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}, \Delta U = ?$$

Na počátku skluzavky mělo dítě potenciální energii, na konci skluzavky má energii kinetickou. Jejich rozdíl se změní na vnitřní energii.

potenciální energie na počátku pohybu: $E_p = mgh$, výšku musíme určit z délky skluzavky a

$$\text{jejího sklonu: } \sin \alpha = \frac{h}{d} \Rightarrow h = \sin \alpha \cdot d \Rightarrow E_p = mgh = mgd \sin \alpha$$

$$\text{Kinetická energie na konci skluzavky: } E_k = \frac{1}{2}mv^2$$

$$\Delta U = E_p - E_k = mgd \sin \alpha - \frac{1}{2}mv^2 = m \left(gd \sin \alpha - \frac{1}{2}v^2 \right)$$

$$\Delta U = m \left(gd \sin \alpha - \frac{1}{2}v^2 \right) = 25 \left(10 \cdot 35 \cdot \sin 10^\circ - \frac{1}{2}6^2 \right) \text{ J} = 1070 \text{ J}$$

$$100\% \quad \dots \quad E_p = mgd \sin \alpha = 25 \cdot 10 \cdot 35 \cdot \sin 10^\circ \text{ J} = 1520 \text{ J}$$

$$x\% \quad \dots \quad 1070 \text{ J}$$

$$\frac{x}{1070} = \frac{100}{1520} \Rightarrow x = \frac{100}{1520} \cdot 1070 = 70$$